

REVISTA

Un exemplarū

Acăstă foaie ese odată pe septembără

D U M I N E C A

Abonamentele se facă în passagiul român No. 9—11 și la Administrația diariului Românul, iar prin districte pe la corespondenții săi sau prin poștă, trămițend și prețul.

50 bani.

PRETUL ABONAMENTULUI

Pe an pentru capitală	24 lei nuoi
pe jumătate an	12 »
pentru districte pe an	27 »
pe 6 lune	14 »
pentru străinătate	37 »

PENTRU ABONAMENTE SI RECLAME SE VOR ADRESA LA D. CONSTANTIN STOENESCU GIRANTE SI ADMINISTRATORE.

REVISTA POLITICĂ

Totă lumea se află în dîrdora ouelor roșii. Babele și femeile le văpsescă, copii își gătescă dinții, iar boerii supărați pe colorea roșie, se dice că au învățat mai multe conferințe în care au luat decisiunea de a stîrpi ouele roșii chiar cu pericolul de a-și strica stomachul. Pentru acestu sfîrșită dar, clubul ipochimenilor a delegat pe mai mulți membri ai săi, ca să trateze cu popii, dascalii, paracliserii, epistații și antreprenorii de dulapuri, în fine cu toți adunătorii oficiali și oficioși ai ouelor roșii cumpăratoreea lor, contribuind fie care după stare și putere. Magazia centrală s-a decis a fi la administrația diariului Terra, iar custode s-a numit cu unanimitate de voturi D. Ullisse de Marsillac, vestitul autor al jurnalelor de toaletă de la balurile oficiale. Poftă bună! urăm și noi boerilor nostri.

Acăstă decisiune boerescă nu ne supără pe noi atât, cât vacanținea (cum dice D. Buescu) a camerii; și acăsta tocmai acum în serbători, în timpul giubușurilor și chiafeturilor. Pe lângă dulapuri și popice, pe lângă lautari și clarinetele dulapurilor, pe lângă carusele și drumul de fier, n'ar fi fost lucru nepotrivit să fi avut bietul poporu și buletinele camerii spre a avea chieful complect, și spre a se convinge că cu vorbe late și discursuri umflate nu va avea terra drum de fier, nici chiar ca cel de d'asupra Cismigiu. Am fi dorit din suflet ca D. Negură și Gheorghiu să fi reamas a face serbătorile în Capitală, ca să și

pôtă pune ideile în mișcare prin loco-mobila de la Schitu Măgureanu. Am fi dorită asemenea să vedem și pe D. Vidrașcu stând alături cu vre-o dădacă în vagonele acestui micu drum de fier, de unde muscelor să fie cu totul poprită intrarea. Ce chieful ar fi făcută ilustrul mandatar de Focșani, și cum și ar fi bătut jocu de la acea înălțime de tôte muscle, albinele, viespele, și chiar de vito-faga Streche. Dar nu face nimicu, a remasă D. N. Ionescu, lordul-academian din Iași, șeful fracțiunii; d-lui speru că va observa cu amanuntul și va ține un logos inflorit în Camera de sus, ba chiar va propune credem ca concesiunea drumurilor de fier din terra să se dea celui de la Cișmigiu, care e dispus a face condiționi multă mai avantajoase de cât Strusberg și Offenheim. Cât pentru modelu, d. Deputați și Senatori îl pot vedea pînă după moș chiar aici în terra, fără a avea trebuință să se ducă în alte părți ale lumii pentru acăsta. Așa e onorată fracțiune, că și am ghicit planul? Așa e că voi să avem drumuri de fieru ieftine și fieori cum ar fi? Nu sunt ore acestea principale de economie politică ale nostru, genitulu, plăcutulu, frumușelulu, hazliulu, și juniculu D. Gheorghiu?

Acum, trecând de la cestiunea economică, să abordăm cestiunea politică sau mai bine economică politică susțină de cei 31 deputați, în capul căror străluce ca un lucifăr, politicoul președinte ală adunării, care avu onoarea a onora cu onorata să semnătură onorabila propunere a onorabilor Otuz-biri.

Ce ceru dumnealor prin acea propunere? Prin acel proiect de lege? prin acea *prastie*? Ei! iubiți lectori! ceru multe, atât de multe, în cât nu le pote da nimenei nimicu. Ceru mai întîi de tōte mandat definitiv și pe viață de la alegătorii lor; apoi ceru stabilirea și transplantarea cu desăvîrșire a brienișor rela, a ciulinilor jidovesci în terra, și aceasta negreșit în coniventa cu listele ce sugă Moldova. Se dau de jidano-fagi, pe când sunt numai jidano-fili, atragu atenționea lumii întregi asupra jidanilor, prefacându-se că ceru stîrpirea lor; voru totul sau nimicu: mórtea averilor sau altoarea lor definitivă în pămîntul străbunilor noștri; facu jeremiade bune pentru babe și copii, patriotismu de tîrgu-kukului, naționalitate pălavatică; și în perspectivă nu vedem de cât beneficiunea tutulor rabinilor și hahamilor din Austria și Rusia, cădend ca mana din muntele Sinaî peste fracțiunea otuz-bir.

Acum trecând la Pressă, (nu diarul) nu ne putem opri de a nu felicita pe Trium-viri de la Terra, care în numărul de la 27 corespondent, anunță publicului rezolvarea unei mari probleme matematice, pe care o publică la începutul revistei sale interioare, adică că: Linia drăptă este celu mai scurtă drumu de la unu punctu la altul. Negreșit că daca praful de pușcă și chibritele nu s'ar fi inventat pînă, acum coconasii de la Terra ar fi fostu în stare să le inventese și pe ele. Dar Terra și ilustru săi corifeu, nu se marginescu cu descoperirea loru numai aici. Ei o aplică la politică, și luându linie drăptă de

la Cavur, la Brătianu și Golescu, găsesc că ei n'au urmat planului Austriei, și de aceea Cavur a murit de apoplexie, și Brătianu-Golescu vor fi muriți bătrânețe. Ce ar fi fostu bine să facă acesti ministri, opină Térra, ca să păță învinge vîrstă și să păstreze tinerețea? — Să-și dea mâna cu boerii, cu omenei ilustri și ilustrați ai terii, care au fostu, sunt și vor fi la nazarul multor împărați vecinăi. În locu de a avea un program liberal basat pe principiile de egalitate și libertate, să fi priimut programul boeresc, basat pe neperito-rela principiul de ranguri, caftanuri, privilege și se-vaiuri; în locu d'a influența alegerile unor libertoși fără evgenie, să și fi făcutu o cameră de pașii de boerii cu franțozișcă, cu nemțescă, cu rusescă, cu bonton, care să scie cum se face nodul cravatei, și cum se portă sticluța 'n ochi. Iată principiile cele bune care ar fi dusu pe guvernul actual la baia Vulturului, care intineresc pe cine se scaldă 'n ea!

Terminând cu Térra am dori să-o întrebă, ce înțelege prin : a cicatrisa ranele trecutului? De care trecut e vorba? Si cine a rănit Romania în trecut. Suntem siguri că onorații boeri de la Térra nu se vor supăra de acăsta mică indiscrețiune a noastră, de și întrebarea e cam dilemică.

Și dacă nu ne-am teme că prea devenim indiscreți, an mai îndrăsnii să-i întrebă cu ce noimă strigă D-lor poporului: Feriți-vă! somnul e fratele morții!

O! nu credetă prea onoraților că voescu a vă bănuie de ce-va, dar credi-mă că v'ati desceptat prea târdi și poporul vă vede încă cu ochi plini de somn, mahmuri și tiriachi, și crede că tot visați ca vrabia malaiu. Spălați-vă dar mai anteiu, dregeți-vă părul sbirlit de perna antinaționalității, și apoi scoteți capul pe ferestră ca să vorbiți poporului, căci almintreli el vă va crede bufniți cobi-tore și vă va goni cu pietre iar în intunericul de unde ați ieșit.

ADUNAREA DEPUTAȚILORU

Fotografie luată în sborul unuțințară.

Se aude o violență bârlangână de clopotu în cameră. E d. doctor Feteu care sta ca un buluc-bașa pe fotoliul președintelui. Onorațul președinte al onoraților camere, care scia pote multe și mărunte la începutul carierii sale președintiale afară de a suna, a profitat mult din președințele vice-președintelui Arghiropolu, și astă-dăi e înaintat în arta clopotării, ca cum ar fi fostu de când lumea clopotării la Colțea. Ușerii alergă din cameră 'n cameră repetându machinalicesce stereotipa lor strigare: Domnii dipotați sunt rugați să poftescă 'n adunare! Bufetul începe a se deserta cu marea măhnire a Domnei Philippe, și abia mai remânu la mese vre-o trei patru onorabili preoțenți care au de principiu și pune mai anteiu stomacul la cale și apoi tăera.

In cameră se citește apelul nominal și se constată cătă are să platească Térra pe diaoa aceea. Lipsescu mai mulți deputați fără motiv, pentru că acestia nu motivă nici chiar pentru ce 'i a lăsatu Dumnezeu pe lume.

Se comunică camerit incunoscințarea următorilor deputați care și motivează lipsirea D-lorii în acea zi :

D. Brăescu din caușă că n'a dormit bine în noaptea trecută și a avutu nisice vise urite;

D. Nicu Moscu fiind că e diaoa cându-i și frisecă mustațile.

D. D. Giani fiind că trebuie să ia aeru la șosea.

D. Grădisteanu suferindu de bătătură.

D. Gheorghiu fiind că nu-i a adus spălătoresa gulerile.

Se comunică adunarii următoare cereri de congediu.

D. N. Voinov, cere congediu de trei lună de dile ca să păță avea timpul d'asă ascenți sabia, avându a se băte în duelu cu unu căpitanu din garda Focșoneană. (sic)

D. Castroianu cere congediu de două lună ca să mărgă în streinătate să-si opereze negul din falcă.

D. Ciță Niculescu cere congediu lăna după serbători; avându să citeșcă ca diaconu evangelia la Rîmnic, în limba hristiană pravoslavnica rusescă.

D. Niță Gogōșe, cere congediu de două lună ca să se caute fiind că pătimescă de capu.

D. Vidrașeu cere aseminea congediu ca să mărgă să se cante de tuse . . . o tuse ce aui mai toți copiii și de care nimenei nu poate scăpa; 'i-aș spune pe nume dar mă temu că se supără. În fine să citeșc ordinea dilei, de și în ședințele camerii ordinea nu prea domnesce nici uă dată.

Se citește la biurou o propunere sub-scrisă de mai mulți deputați, prin care cere președintelui în bunătățirile stării bufetului.

D. Niță Gogōșe, se urcă la tribună cu unu amendament prin care cere ca gogoșile să fie de bună calitate, bine frământate și dospite, și mai alesu bine prăjite, căci almintreli va lua acesta ca insultă pe față, și va face din gogoșă cestiunea personală.

D. Strejescu, propune a se adăuga încă unu a-lineat, prin care se cere ca limba de boiu său rămătoru să fie bine afumată și bine fiartă. Apoi urcându-se la tribună ca să-si desvolte amandamentul începe cu tonu diaiosu :

Domnilorū Deputați!

Am onore a veni înaintea dumnevostră cu amendamentul ce am citit. Scîi că sunt membru societății academice, pentru formarea limbii române. Cum și ce felu a cădutu astă păcoste pe mine, nu înțelegu, cum nu înțelegeți nici D-v; dar de vreme ce am fostu ursită să tragă și păcatul acesta, apoi trebuie să mă credu competente în totu ce atinge limba. Pe cându Basarabia se află sub guvernul Rusiei, trăia în satul Leova, unu vestită șuncară anume Pancratii Serghievici Tatarov, care afuma așa de bine limbele, încât puținu a lipsită să numi dați și limba mea să-mă afume. Astfel fiind, deci în bufetul adunării Domnă Philippe n'are nici o dată limbă bine afumată, și propunu prin urmare ca de urgență camera să dea împămentirea cea mare lui Pancratii-Serghievici, și să-lu chiem să-i dea direcțunea acestui bufet.

O voce de basu : A . . . devărătu.

D. Președinte pune la vot urgență. D. Ciță Niculescu ardică mâna 'n susu.

Acciaș voce : La pămîntu copii! . . .

Biuroul declara că propunerea nu s'a priimitu.

D. Carpă cere cîvîntul ca să facă uă interpelare D. ministrul de interne în privința bandelor din tîrră, și acordându-se cîvîntul, se sue la tribună, privescu cu unu ochi de bună-vointă, ba nu, de sticla peste cameră și lăudă o posă indestulă de grătișă, studiată se vede mai din nainte, începe să întrebă pe D. ministru : 1° pentru ce pămîntul e rotundu, 2° pentru ce n'are ursu cîdă, 3° pentru ce cum trece frigul vine căldura, 4° pentru ce orașele nu se facă la tîrră, 5° pentru ce cocoșii cântă nótpea, 6° pentru ce ceea ce se nasce din mită măncă săreci, 7° pentru ce nu e numai unu câine scurtu de cîdă, 8° pentru ce nu se face liturgie cu bragă, 9° pentru ce astronomul dică că pămîntul se înțorce cându D-lui a constatat că se întorce capul omenirei după supeuri, 10° pentru ce o mulțim când se nasce e copilu, 11° pentru ce oia n'are spiritu ca D-lui, și în fine 12° pentru ce cainii latru la luna.

D. Ministru Brătianu, promite că va responde după trei dile, și noi la No. viitoru.

D. A. Lahovari, interpela pe ministru pentru scoterea primarului din Rimnicu Vilcii, și incredință pe adunare că scoterea acelui primar pote aduce uă catastrofă în tîrră. Daca nu se va reintegra, dice oratorul, voi refuza și eu de a da guvernului Budgetu.

D. Lupăscu, interpela aseminea pe D. ministru în privința spitalelor din Moldova, între care intră și Golia, și cere ca să se ia măsură contra pensionarilor acelu locașu.

D. Suciu, anunță aseminea o interpelaciune, cu intenție de a se da o definiciune cuvîntului emfîcosă. De mai multă tîmpu, dice eruditul nostru legistă, facă observații în certă propusăciună, că nu mă aflu în pusăciună contra convineciunelor mele. Atare discușciună, fără opusăciună, mă ardu ca pe taciuni.

(Urmare la No. viitoru).

Nicor.

Înă o frumosă scriere a răposatului Radu Rosetti, publicată înainte de 2 Maiu, pe când i se făcea avansuri și i se oferea poliția capitalei, cu speranță de a face dintr'ânsul un instrument al faimosei loviri de statu.

EPISTOLĂ CONFIDENTIALĂ

MĂRIEȘ SALE NICIPERCEA I.

Măria Ta!

Epistola disă confidentială ce ați bine voită am'i adresă, amu primit'o prin postă, cea ce n'a facut îndată a arunca ochi pe sigiliu, și a descoperi în qualitatea mea de fost-Ministru al iscodirilor, o'recare căpituri, ce mă aui probată, că poftă păstrădă cu sfîntenie vechile sale datini.

Mă voi folosi de bătrâna mea experiență, și mă voi feri de a vă adresa respunsul prin acelașu canal. Voi încredință acăstă epistolă D-lui majoru spaima lui Renan, său la casu a nu întîlni pe D-lui, Sfinții sale părintelui Egumenul Naționalul, convingu că și unul și celu-l-altu n'a uă nevoie a adăsta simbăta ca să se infățișeze Măriț Vostre.

Acumu să vă la epistola Măriț Vostre, și să vă supui că o citeșcă, și o recitescă, fără de a mă putea convinge, că acăstă țesătură de sentimentalistism pote fi opera Măriț-Vostre.

Nu cum-va vre unul din învățății vostră secretei vă vă desnaturată ideile redactându-le? sau ce aru si mai tristu, nu cum-va vre unul din drăculeți ce-ti populésă imperiul, și care ridu de totu și de tôte voindu așă incerca condeele, au risu de mine, ca și de Măria-Vostre?

Așă vrea să vă spuiu, și nu scu cumu să ocoleșcă, ca să nu vă supără, așă vrea să vă spuiu pentru ce nu pocu crede că epistola ce amu dinaintea ochilor să fie opera Măriț-Vostre.

Curagiu însă! și presupunu că ați dormită bine, că ați dejunat bine, că ați fumat cu poftă, și că țigara nu s'a aprinsu strîmbă; vă facă confidențele mele, la ureche, forte încetă, și astă-felu în cătu să nu mă auă nici ce suntă stăpini pe urechile Măriț-Vostre.

Se dice și se crede, că Mărița Vostre suntă unul din scolari cei mai tarei ai lui Machiavel, cea ce româneșce, traducie parlamentară, va se dică... deră lăsamu Parlamentul, espresiunele săle, să respectăm proprietatea dindu bunul exemplu și altora, și să ne servimă, cu termeni noștri, mai puțină parlamentari.

Epistola Măriț Vostre, ori cumu oî intrórceo, semănă mai multă cu uă declaratie de dragoste a vre unei spălătoarese, de cătu cu fulgerile sau deri-

derea lui Michiavel adresate unui supus, ce a ieșit din calea ceea bună.

Incepți epistola, enumerând bine facerile ce am primit de la Mărirea Văstră. În privința aceasta s-o taiu scurt, și să vă supui în două cuvinte: Lipsă de memorie și sentimentalism.

Îmi diceți pe urmă, că serviciile ce v-am făcut, n'au fost analoge cu bine facerile ce am primit: Chestie de apreciație.

Déră se viu acum la ceea ce mă face să presupui și mai mult că epistola e apocrifa; diceți că avind cunoștințe frenologice, ați citit pe *glava mea* multe și mărunte, printre care, că procurorul m'a împăimentat, că o se mă întorc din cale; déră că o se fie prea tîrziu, și altele, și altele.... Ei bine, Măria Ta, etă că nu ești unu discipol al lui Michiavel, dator fiind a avea cunoștințe frenologice, cunoștințe însă seriose, cunoștințe care să cunoscă; N'ati sciutu citi, totu pe acea *glavă* de care vorbiti cu atita ușurință, scrisu cu litere mari: *Încăpatinare*, și ne temă, nu numai de procuror, dér niș de dracu, ce în erarchia socială cu totu perturbăriile actuale, totu pestrădă ușă pozițione mai înaltă de căt procurorul. N'ati pututu citi pe acea *glavă* destinul ei de a merge orbesce pe unu drum, îndată ce l'au apucat; și de și orbi mergă astă-dă la Ministere, ea va merge, fie și la pușcărie, să se întorcă îndărătu însă, ba!

Vedeți dără, Măria-Văstră, că nu procurorul m'a stăvilit a continua raportul meu, ci încredințarea ce mi s'a dat de unii alți, pote cu rea cugetare, că Mărirea-Văstră nu prea avea timp a citi ceea ce se scrie în terra, și pentru terra, fiind forte ocupat a imitata gestele văru lui Mărirei-Văstre, Napoleon III-lea.

Promiteți-mi, strălucite Domne, că veți citi scrierile mele, și trimiteți-mi hârtie, fiind multe de scrisu, și din parte-mi vă promit, că voi urma raportul, eu aceeași sinceritate cu care l am inceputu.

Sfîrșescu Mărirea Văstră, rugându-vă, să bine voiu și asigura căt mai curind, dacă epistola vorbită, este său nu a Mărirei Văstre. La casu să nu mă fi incelat, la casu să fie apocrifa, ertați-mi dacă am răspunsu dând satisfacție *glumeților*.

Pentru ore care neînțelegere iscate intre mine și colegii mei, privitor la reparatia caldarimului, sunt nevoită a mă da demisiunea de la Ministeru ce'mi ați încredințat, și pe care vă rog să o primit. Căt pentru departamentul închisorilor, vă rogă niș să vă mai gîndiți, fiind că uite, v'o spui verde, pote că cu sila, pote că cu puterea ce aveți în mână, să mă punet acolo, eră de vă și pe calea dréptă nu.....

Al Mărirei-Văstre cel mai respectuos și mai devotat servu.

Pauvre Diable.

Intrebarea d-lui Polizo, în Cameră despre Ciupercă.

Este scută că ciupercile, care vin din Fracia, sunt numite trufe. E posibil ca lectorii noștri se nu scie cum se găsesc trufele. Un terran francesu, care vrea să negostorească acestui felu de ciupercă, ia dupe din său un animal grasu, cu gâtul grosu, care se nutrește cu ghindă.... în fine un porc. Animalul acesta prin miroslu său găsesce trufele, și terranul profită.

Aci în terra noastră există de multu timp o ciupercă francesă, o trufă în fine. Atâtă lume a trecut pe lîngă din său să o cunoscă. Din fericire să așteptă un deputat oltén care și-a cunoscut și talentul animalului susu numit, și-a aflat că în corpul medicalu există o ciupercă francesă, o trufă.

Datorim recunoștință disul deputat căci alintrelea, nu am fi scută că trufele prosperă în terra românească.

Lumea nerodă, spune că animalul care găsește trufele, este un animal scîrbosu, dă cu ritul în totă alleo.

Noi din contra credem că, animalul care a denunțat ciupercă francesă, este un animal *politicosu*, bine crescutu, și pentru că, în limba greacă, în limba cîntăfică zo va să dică animal, vom numi pe acel animal *poli-zo*.

VULPEA CU CÓDA TĂIATĂ

DEDICATĂ CONFRATELUI DE LA TROMPETA

O cumătră vulpe, forte poftitore,
Focu de liberală, și bună oratore,
I plăcea din totu să trăiască bine,
Lucru care place mai la ori și cine;
Găină, rațe, gîște, le stinsese totu,
Să tipău de dină două sau trei sate.
Nu mai rămăsese nimicu prin cotețe;
Dar nu putea vulpea ca să se desvețe
De trațu bunu, de carne, de dulce vînată,
Prins fără, de muncă și necumpărat.
Ce să facă vulpea? se gîndi puțină,
Si pleca 'ntr'o năpte la alt sat vecină,
Unde găsi 'ndată chilipir frumosu,
Un cotețu prea mîndru, și prea maiestosu,
Încărcat u păsări, bine garnisit,
În care cumătră îndată-a săritu.
Provisia-i fuse curind căpuită,
Si pleca 'ncărcată vulpea îscusită.
A doua di însă, cum s'a însurat,
Vulpea-și ia papucii și-o pléca la sat,
Si cu ochii tintă la cotețu, sări;
Însă biată vulpe cam rău o păti.
Căci stăpinul care văduse hotia,
Si înțelesese a cui e drăcia,
Întinsese cursă să prinăgă pe furu,
Si să-i ia surceteica în locu de cusr.
Dar cumătră vulpe, plină de norocu,
Dete nrmai coda, și lăsa în loc,
Si bîrca, ciontită, abia a scăpatu
Perindu-și pofta d'a mînca vînat.
O sterse 'n pădure la sôtele ei,
Ne mai ayind códă de căt un crîmpel.
Dar vulpea tot vulpe, tot șiréta mare,
Tot némă de cumătră de însclătore,
S'arata 'n vulpime sprintenă voiósă,
Si către junime forte căldurósă,
Si ca să nu fie numai ea pătată,
Bîrca și pocită cu coda tăiată,

« Dragii mei, le dis, să faceti ca mine,
Să vă tăieți coda că e mult mai bine,
Fără códă sunteți cu mult mai ușuri,
Multu mai sprinteioră pentru sărituri.
N'o mai tîrzi gîba prin prafu și noroiu».
— E! cumătră dragă! strigă un vulpoi,
Gogoșu nu se trece la unul ca mine,
Care te cunoște forte multu și bine,
Ați pătit rușinea, și să-ți dică mă iartă
Ca vrea să vedă și alti cu coda tăiată.

Așa liberali ce se 'nchinu la bană,
Caut prin junime mai multu gugumană,
Ca se pótă dinși rôde 'n pace osu
Si alti să pörte 'n locul lor ponosu.

Nicor.

G H I M. P I

— Te amu numit u inginer topografu în statul măioru alu guardei.
— Dar eū nu cunoșcu ingineria, D-le colonelu!
— Da par'că eū însu-mi cu totu lungimea mustaților mele cunoșcu arta militară.
— Dar aī fostu colonelu în armata.
— Coloneli ca mine să nu ma dea Dumnezeu, caci n'am comandat niș măcar unu calu.
— Si cum aijunșu dar colonelu?
— Cum a datu Dumnezeu! amu începutu de la pișeru, și amu înghițit u prafu din dosare curățindu praful după hainele șefiloru.

Se miră Românu, se miră guvernul, se miră camera și societatea de afirmarea D-lui Carp din adunare în privința bandelor armate ce cuceriră Terra. Numai noi nu ne mirăm, sciindu că D. Carp e mare farsor, și cîndu a quisă că sunt bande care cuceriră Terra, a înțelesu diakul Terra, a le căru numere sunt totu cucerite de bande fantastice.

— D. Căpitän Christorian e în București.

— De unde scii?

— I-am citit u poesile inedite în Strechea.

— Dar D. Prodănescu nu protestă?

— Nu, căci D-lui e ocupat cu pregătirea unei materii de filosofie *sui generis*, voindu a debuta și dânsul în sala Atheneului, cum s'a mai întemplat și cu alti.

Amicul nostru și unul din fostii redactori ai acestei foj, D. I. C. Fundescu, a pusu sub tiparul o nouă colecțion de poesi care va coprinde trei părți:

Partea întâi. Poesii intime.

Partea două. Poesii politice.

Partea treia. Poesii satirice.

Acăstă nouă broșură a Domnului Fundescu, pe cătă scimur, va apăra peste 15 dile.

Până cîndu însă publicul va avea placerea a o avea în mână, noi dăma aci editoarelor nostri una din bucațile satirice, luate din întemplantare.

Poesiele cele *intime* și *politice* nu le atingem, caci acăstă sarcină o lăsăm jurnalelor seriose. Noi totu-dă una dintr-o florări luamă mai multă numai ghimpăi.

NU FACI NIMICA, DACĂ N'AÎ FRACU.

Fracul adă jocă o rolă mare
Si prin salone, și în palatul!
Acăstă haină pe fie care
Îl face nobilu și lăudatul.
Fără de dênsul, în oră ce casă,
Niș o primire bună nu-ți facu;
Nu ai niș seau la a loră masă;
Nu ai nimica dacă n'aî fracu!

La Slătinenu, în sala mare,
Ce mai de frunte s'a adunatul,
Ca să deșerte cu totu pahare
Pentru Unirea ce-am căstigatul; 1)
Îmă puja jaqueta, mă gătesc bine,
Si printre lume cîndu locu imi facu;
Unu cască gură vine la mine
Si mă oprește că nu amu fracu!

Cându mi se spuse, din norocire,
Că e ministrul o rudă-mea,
Ca să facu tării o mulțumire,
Alergă la dênsul slujbă s-mă dea.
— Anunță 'n casă « Domnul cutare »
Dicu la o slugă, cătă unu aracu;
Elu mă măsoră cu-a sea cătare
Si mă oprește că nu am fracu!

— Vădu carnavalul că se sfîrșește,
Îmă dis e unul, nu te însori?
Este o fată ce te voește;
'Mă a spus o miș adesea oră!
Mă ducă acolo.... totu se sfîrșește;
Cele de nuntă, tote se facu;
Dar mama socră se impotrivesc
Pentru cuvîntul că nu am fracu!

A mea frumosă, a mea iubită,
Dă o serătă de dină sa,
Si cu placere ea mă învîță
Să potu gătela a-ă admira.
Mă 'mbracu îndată cu bucuria;
O toaletă demnă imi facu;
Mă ducă! Lachei c'obrăsniciă
Mă opresc numai că nu amu fracu!

Fiindu că fracul adă rolă mare
Jocă 'n salone și în palatul;
Fiindu că dênsul pe fiă care
Îl face nobilu și lăudatul;
Să potu fi astu-felu și eu în lume;
Cu curtizanii să mă împacu;
Să se deschișă la alu meu nume
Oră și ce usiă, mă amu luate fracu!

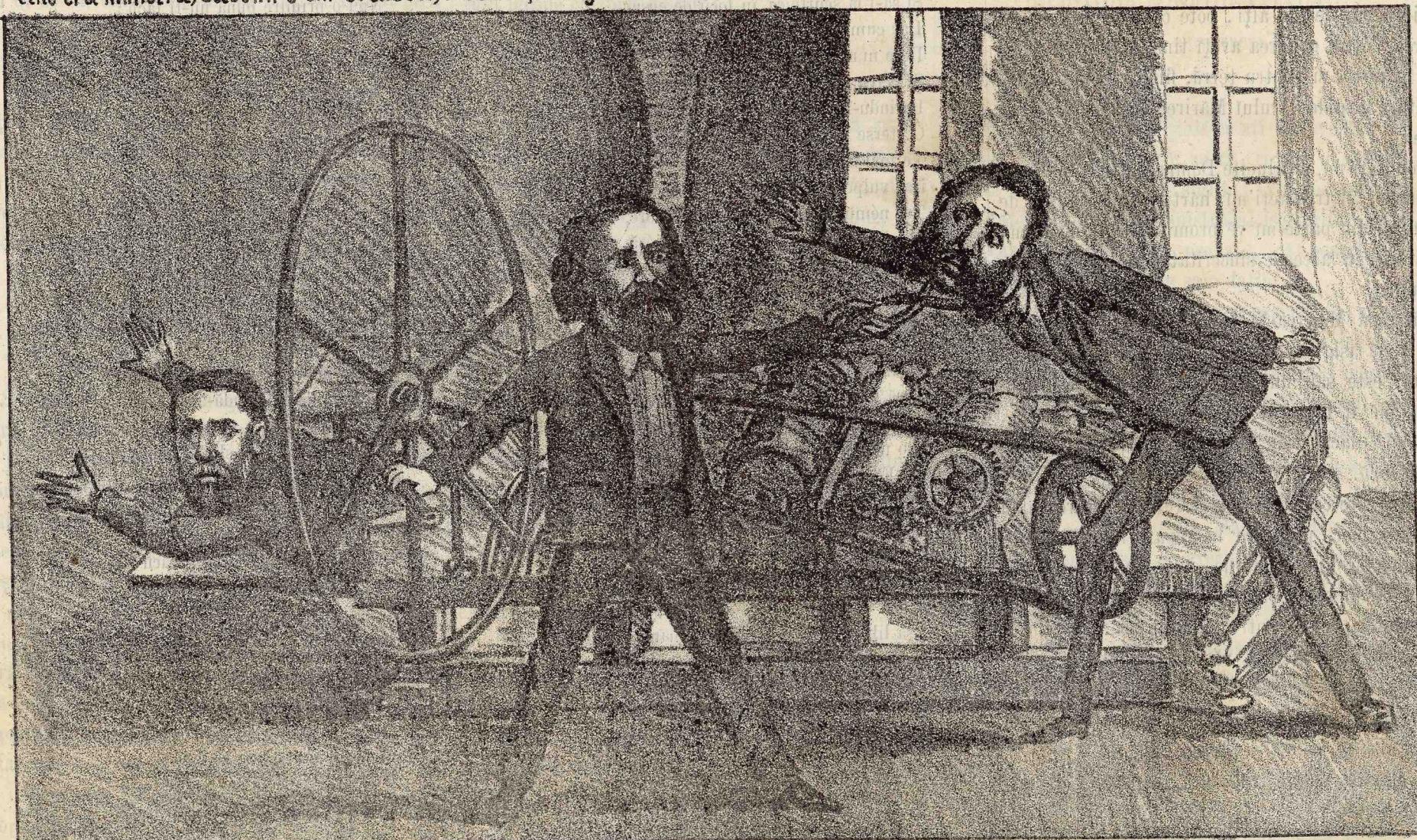
1864.

1) Cându s-a datu banchetul Unirii în sala Slătinenu.

MILA DLUI COSTA-FORU DE TARĂ.

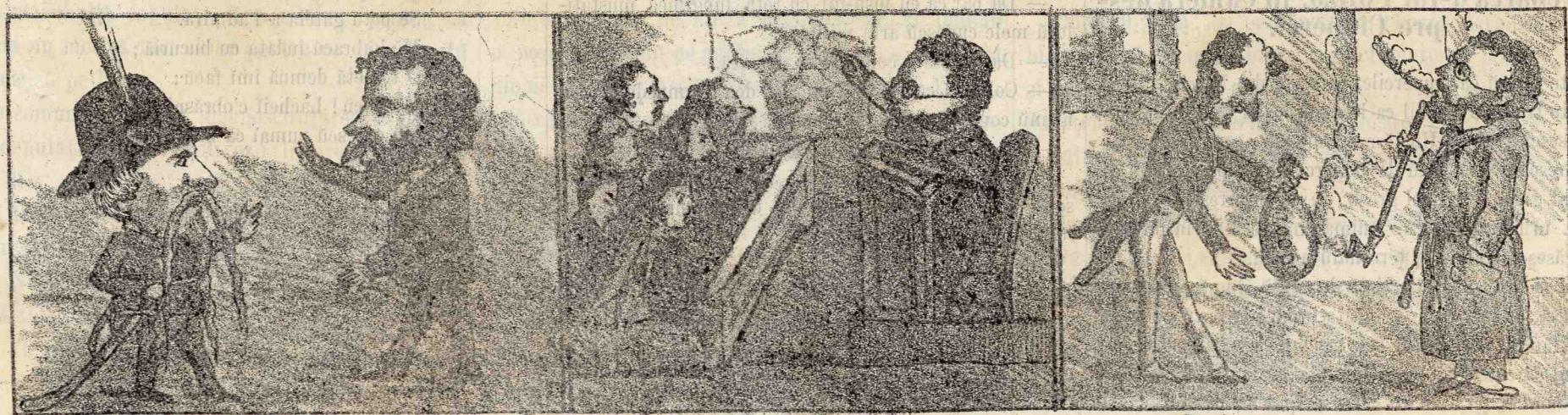
Discursul Dlui Costa-foru din senat, recomandăție făcută de Dca ministerului actual, dñeind să aibă milă de Tară cum a avut, Dlui cind era ministru, suvenire din Craiova, Ploesci și Bolgrad.

Unul la mîna, se vede însă, că pe cel de al doilea îl ține Cocoasă; dară nici mult pînă să vedem la maidanu.

PROFESORUL DE DREPT.

AVOCATUL.

Te am numit inginer topograph al statului majoral
guardiei. Dar eu nu cunosc ingineria!
Pare că eu cunosc arta militară, de sicic și un bo-
lonel în armată, și cum ajutor al Inspectoratului
general.

Fiat Justitia.

Prințipele din sedină va iezi la baroū, după sumă ce se plătesc.

Stab.Lit. Schuthoff.

Fiat pecunia.